

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-40/14-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, Marine Kosović Marković, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu S. A. iz P., Z., odlučujući o prijedlogu za povrat u prijašnje stanje, na sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2016.

r i j e š i o j e

Prijedlog za povrat u prijašnje stanje se usvaja i poništava se rješenje ovog Suda, broj Usoz-40/14-9 od 31. ožujka 2015.

Odbija se prigovor podnositelja protiv rješenja za plaćanje sudske pristojbe broj Usoz-40/14-6 od 18. prosinca 2014.

Obrazloženje

Podnositelj je podnio prijedlog za povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za izjavljivanje prigovora protiv rješenja ovog Suda, broj Usoz-40/14-6 od 18. prosinca 2014., kojim mu je naloženo plaćanje sudske pristojbe u ukupnom iznosu od 2.500,00 kn.

U prijedlogu za povrat u prijašnje stanje podnositelj navodi da je dana 21. siječnja 2015., na radnom mjestu ozlijedio stopalo lijeve noge zbog čega je zatražio hitnu medicinsku pomoć te je bio na bolovanju, a zatim je koristio i godišnji odmor. Kako je morao mirovati i bio slabije pokretljiv u tom periodu nije se nalazio na adresi na kojoj prebiva već u stanu kod svoje majke. Podnositelj je uz zahtjev dostavio i medicinsku dokumentaciju, prijavu ozljede na radu te potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad počevši od 21. siječnja 2015.

Prijedlog za povrat u prijašnje stanje je pravovremen i osnovan.

Odredbom članka 52. stavka 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.), propisano je ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje neke radnje u sporu i zbog toga izgubi pravo poduzeti tu radnju, sud će toj stranci na njezin prijedlog dopustiti naknadno obavljanje radnje samo ako ocijeni da postoje opravdani razlozi za propuštanje. Prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnosi se sudu kod kojeg je trebalo obaviti propuštenu radnju u roku od 15 dana od dana kada je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje, a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje od dana kada je za to saznala. Nakon proteka 90 dana od propuštanja ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

Prema odredbi stavka 4. ovog članka Zakona, o prijedlogu za povrat u prijašnje stanje sud

odlučuje rješenjem, a ako prijedlog usvoji spor se vraća u ono stanje u kojem se nalazio prije propuštanja te se poništavaju sve odluke koje je sud zbog propuštanja donio.

Podnositelj je prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnio u zakonom propisanom roku, budući da mu je rješenje ovog suda broj Usoz-40/14-9 od 31. ožujka 2015., kojim je saznao za propuštanje, dostavljeno dana 24. travnja 2015., a zahtjev za povrat u prijašnje stanje podnositelj je uputio preporučeno putem pošte dana 4. svibnja 2015.

Navedenim rješenjem odbačen je prigovor podnositelja izjavljen protiv rješenja o plaćanju sudske pristojbe kao nepravovremen.

Budući da je Sud ocijenio razloge na kojima podnositelj temelji svoj prijedlog za povrat u prijašnje stanje osnovanim, to je prijedlog usvojio i poništio rješenje od 31. ožujka 2015., kojim je prigovor podnositelja protiv rješenja za plaćanje sudske pristojbe odbačen kao nepravovremen.

U prigovoru koji je izjavio protiv rješenja za plaćanje sudske pristojbe podnositelj navodi da je trebao biti oslobođen plaćanja sudske pristojbe temeljem članka 16. stavka 1. točke 17. Zakona o sudskim pristojbama jer je tražio zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda i to zaštitu prava iz članka 66. Ustava Republike Hrvatske, odnosno zaštitu prava na obrazovanje koje je u RH svakom dostupno, pod jednakim uvjetima i u skladu s njegovim sposobnostima. Također smatra da sudska pristojba nije trebala biti naplaćena prema Tarifi broj 29a stavak 4. prema kojem se za prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća pristojba od 2.000,00 kn, već prema Tarifi broj 29a stavak 5. i to iz razloga što iz rješenja ovog suda broj Usoz-40/14-5 od 18. prosinca 2014., proizlazi da odluka koju je tužitelj osporavao ne predstavlja opći akt. Kako sud nije proveo ocjenu zakonitosti akta kojeg je osporavao, smatra da nije u obvezi platiti sudsku pristojbu za prijedlog za ocjenu zakonitosti.

Predlaže da Sud prigovor prihvati, a podredno ukoliko se ne prihvati prigovor u dijelu u kojem se poziva na oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi izjavljuje da sudsku pristojbu u iznosu od 500,00 kn na presudu, ne osporava.

Prigovor nije osnovan.

Odredbom članka 16. stavka 1. točke 17. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 74/95., 57/96, 137/02., 26/03.-proc.tekst, 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.), propisano je da su od plaćanja pristojbi oslobođeni tužitelji, odnosno predlagatelji u postupcima za zaštitu Ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje.

Podnositelj nije podnio tužbu protiv konačnog pojedinačnog akta, odnosno tužbu za zaštitu zbog nezakonite radnje javnopravnog tijela zbog čega se neosnovano poziva na navedenu odredbu Zakona o sudskim pristojbama.

Podnositelj je ovom Sudu podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta i to odluke Ministarstva unutarnjih poslova, Ravnateljstva policije, Policijske akademije, Visoke policijske škole, broj: 511-01-121-14-812-1 od 26. ožujka 2014., u dijelu u kojem se odnosi na prestanak statusa studenta specijalističkog diplomskog stručnog studija kriminalistika. Rješenjem ovog Suda, broj Usoz-40/14-5 od 18. prosinca 2014., zahtjev podnositelja odbačen je kao nedopušten, uz obrazloženje prema kojem osporeni akt ne predstavlja opći akt.

Prema odredbi članka 5. Zakona o sudskim pristojbama, pristojbe u upravnom sporu plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu. Navedena odredba odgovarajuće se primjenjuje u postupku ocjene zakonitosti općih akata.

Prema odredbi Tar.broja 29a stavka 4. Tarife sudskih pristojbi za prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća se pristojba od 2.000,00 kn. Kako je vrijednost predmeta spora neprocjenjiva, to je prema Tar.broju 30a stavak 2. za prvostupanjsko rješenje podnositelju naplaćena pristojba od 500,00 kn.

Budući da se prema izričitoj odredbi Zakona o sudskim pristojbama sudska pristojba u

upravnom sporu naplaćuje i u slučaju kada sud rješenjem odbaci tužbu odnosno zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta, podnositelj neosnovano smatra kako nije u obvezi platiti sudsku pristojbu na podneseni zahtjev.

Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 52. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima i članka 39a. stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama, riješeno je kao u izreci.

U Zagrebu 29. siječnja 2016.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.